

कर्मा त्रिपरिक्रान्तो मैत्र एव कृतो द्विजः” भा० अतु०
१४१ अ० ।

त्रिपर्णं पु० त्रीणि त्रीणि प्रतिपन्नं पञ्चान्यस्याः । १ किं पुनो ।
२ वनकायां स्त्री राजनि० टाप् डीप् वा ।
३ शालपण्याम्, लतायां ४ पृथ्वीभेदे च स्त्री डीप्
भावप्र० । संज्ञायां कन् । त्रिपर्णिका कन्दाको “त्रि-
पर्णी मधुरा शीता स्वासकासविषप्रणान् । विनाशयति
सा नित्यं पिक्तकोपप्रशान्तिहत्” राजनि० । समा० द्विपुः ।
५ पर्णत्वये स्त्री डीप् ;

त्रिपाठ पु० इत० । त्रयाणां पदक्रमसंहितानां पाठे ।

त्रिपाठिन् पु० त्रीन् पदक्रमसंहितारूपग्रन्थान् पठति
पठ-णिनि । वेदानां पदक्रमसंहितारूपग्रन्थाध्यायिनि ।

त्रिपाण न० त्रिःकालः पानं उदकपानं यस्य दृष्टौ
सुखो लोपः संज्ञात्वात् चत्वम् । त्रिःकालः पायिते
१ सूत्रभेदे २ वलकले च “तार्यं परिष्ठापयति”
कात्या० श्रौ० १५।४।७। “तार्यं शब्दं स्वयमेव व्या-
करोति “लौमस्” ८। शुभा अतस्ती तस्य विकारः ।
“त्रिपाणम्” ६ । त्रिःकालः पायितं वा सक्तदिति
विकल्पः । वयनकाले उदकेन त्रिस्तर्पयित्वा यदूयते
सक्तम् तत्तृप्तम् तस्य विकारस्तार्यम् त्रिः पायितैस्तनु-
भिर्यत्तमित्यर्थः । केचित्त्रिपाणं वल्कलमित्याहुः कर्कः ।

त्रिपाद पु० त्रयः पादा यस्य संख्यापूर्वत्वेऽपि समाधानं
विधेरनित्यत्वाच्चान्यलोपः । १ परमेश्वरे “पादोऽस्य
सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि” का० उ० । भाष्य-
कारस्तु “त्रिपात् यस्यामृतं दिवीति” हित्वा त्रिपाद
त्रयः पादा यस्य सोऽयं त्रिपादिति हलन्माह ।
“नमो द्विशीर्णे त्रिपदे चतुःशृङ्गाय तन्त्रये” भाग०
८।१६।२६ । भवात् पादस्य पञ्चावः । २ चरे च “चर-
स्त्रिपादस्त्रिधिराः षड्भुजो नवलोचनः” हरिवं० १८।१५०

त्रिपाद पु० त्रयः पादा यस्य संख्यापूर्वत्वादनूलोपः । त्रि-
क्रमे २ विष्णौ तस्य तथात्वकथा यथा “भूयस्वैवात्रवीदेनं
वामनं यदुत्पिणम् । सस्यैः सस्यवते ! किले पादैस्त्रि-
भिरनुत्तमम् ; कृत्स्नां ददामि ते विप्र ! पृथिवीं सागरे-
र्हताम्” वामन उवाच “न पृथ्वीं कामये कृत्स्नां
सन्तुष्टोऽस्मि पदैस्त्रिभिः । एष एव रुचिप्रो मे वरो
दानवसत्तम !” वैशम्पायन उवाच “तथाऽस्त्विति
बलिः प्रोच्य स्वर्गयामास दानवः । पदानि त्रीणि
देवाय विष्णवेऽमिततेजसे । तोये तु पतिते हृजे

वामनोऽभूद्वामनः । सर्वदेवमयं रूपं दर्शयामास वै प्रभुः ।
भूः पादो द्यौः शिरसास्य चन्द्रादित्यौ च चक्षुषी । पा-
दाकुल्यः पिशाचाश्च हृजाकुल्यश्च युक्ताकाः” हरिवं०
२६२ अ० “तस्य विक्रमतो भूमिं चन्द्रादित्यौ क्षणा-
न्तरे । नभः प्रक्रममासस्य पादमूले व्यवस्थितौ । वि-
ष्णोरमितवीर्यस्य वदन्त्रेवं द्विजातयः” २६१ अ०
“क्षितिं पदैकेन बलेर्विचक्रमे नभः शरीरेण दिशश्च
वाङ्मभिः । पदं द्वितीयं क्रमतस्त्रिपिष्टं न वै तृतीयाय
तदीयमण्वपि । उरक्रमस्याङ्गु रपर्युपर्यथो महर्ज-
नाभ्यां तपसः परङ्कतः” भाग० ८।२०।२६ “बलि-
श्च “यद्युत्तमलोक ! भवन् समेरितं वचो व्यलीकं
सुरवर्ष ! मन्यते । करोत्युतं तन्न भवेत् प्रलम्भनं पदं
तृतीयं कुरु शीर्ष्णि मे निजम्” ८।२२।१। “इदं विष्णु-
विचक्रमे लोधा निदधे पदम् । समूहस्य पांसुरे” का०
१।२२।१७। २ परमेश्वरे च त्रिपादशब्दे का० उ० वाक्यं
दृश्यम् । ३ त्रेतायुगधर्मरूपे हृजे “राघवः शिथिलं
तस्यो भुवि धर्मस्त्रिपादिव” रघु० ।

त्रिपादिका स्त्री त्रयः पदाः भूतान्यस्याः षप् टाप् । हं-
सपदीलतायां राजनि० ।

त्रिपिण्ड न० त्रीणि पिण्डानि देयान्यत्र । पित्रादित्यो-
द्देगेन कर्त्तव्ये १ पार्वणश्राद्धे “ततः प्रभृति संक्रान्ता-
वुपरागादिपर्वसु । त्रिपिण्डमाचरेत् श्राद्धमेकोद्दिष्टं
मृताहनि” श्रा० त० मत्स्यपु० । समाहारद्विपुः डीप् ।
२ पित्राद्युद्देगेन पिण्डत्रये स्त्री ।

त्रिपिब पु० त्रिभिः कर्त्तव्यां जिह्वया च पिबति स्पृगति
जलं पा-क । वाधीनसे लम्बकर्ण्ये कागभेदे यथाह
निगमे “त्रिपिबन्तिन्द्रियशीर्षं श्वेतं दृढमजापतिम् ।
वाधीनसन्तु तं प्राङ्मुखोऽस्मिन् पिबकर्मणि” । “नद्यादौ-
पयः पिबतो यस्य त्रीणि जलं स्पृगन्ति कर्णौ जिह्वा च
त्रिभिः पिबतीति त्रिपिबः” कुल्लू० ।

त्रिपि(वि)ष्टप न० भर्त्तृपातालापेलया तृतीयं पि(वि)ष्टपं
भुवनम् इतो त्रिष्वक्ष्य त्रिभागवत् पूरयार्थता । १ क्षमे
अमरः “तत् त्रिपिष्टपसङ्काशमिन्द्रप्रस्यं व्यरोचत” भा०
आ० २०६ अ० । २ श्वाकाप्रे शब्दर० । [हृजा० ।

त्रिपिष्टप(व)सद् पु० त्रिपिष्टपे(व) वीदति सद-किप् । देवे
त्रिपु पु० स्तोत्रे निषण्ठुः । तदुपरित्यक्त पाठान्तरम् ।

त्रिपुट पु० त्रीणि पुटान्यस्य । (खेचारी) । कलायभेदे २ शरे,
१ तावकयन्त्रे, ४ हस्तभेदे शब्दर० । ५ तीरे ६ गोकुलहृजे